

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 18.11.2010
KOM(2010) 675 endelig

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET
om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1921/2006 af
18. december 2006 om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af
fiskevarer i medlemsstaterne

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

om gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1921/2006 af 18. december 2006 om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne

1. INDLEDNING (ANVENDELSESOMRÅDE, BAGGRUND, NATIONAL LOVGIVNING)

I artikel 10 i forordning (EF) nr. 1921/2006 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fremsendelse af statistiske data vedrørende landinger af fiskevarer i medlemsstaterne¹ (i det følgende benævnt 'landingsforordningen') hedder det: '*Senest den 19. januar 2010, og derefter hvert tredje år, forelægger Kommissionen en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet om de statistiske data, der udarbejdes i medfør af denne forordning, og herunder især om statistikkernes relevans og kvalitet. Denne rapport skal ligeledes indeholde en analyse af omkostningseffektiviteten af det system, der etableres til indsamling og bearbejdelse af statistiske data, samt angive bedste praksis med henblik på at mindske arbejdsbyrden for medlemsstaterne og højne statistiske datas anvendelighed og kvalitet.*' Denne rapport beskriver de fremskridt, medlemsstaterne, kandidatlandene og EFTA-landene såvel som Kommissionen har gjort med gennemførelsen af bestemmelserne i nævnte forordning.

Ifølge landingsforordningen skal der årligt fremsendes data om vægt og gennemsnitspris for fiskevarer, som EU- og EFTA-fartøjer lander i medlemsstaterne. Dette er i flere henseender en forbedring i forhold til den tidligere forordning. Der kræves yderligere oplysninger om varerne og deres påtænkte anvendelse samt nærmere oplysninger om fartøjernes nationalitet. Landingsforordningen letter også rapporteringsbyrden for medlemsstaterne, da dataene nu skal fremsendes årligt i stedet for månedligt, og der kræves endvidere kun oplysninger om landinger foretaget af fartøjer fra EU og EFTA.

Fiskerierhvervet i EU's forskellige medlemsstater er stærkt varieret med hensyn til, hvilke områder der befiskes, hvilke arter der fanges og fiskerflådernes sammensætning (herunder fartøjernes størrelse og de anvendte fangstmetoder). De metoder, der anvendes til indsamling af data, afspejler disse forskelle, hvilket gør det vanskeligt at sammenligne forholdene i de forskellige medlemsstater.

Størstedelen af de data, der kræves til landingsrapporterne efter forordning (EF) nr. 1921/2006, indsamles primært under lovgivningen om fiskerikontrol, navnlig Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93² ('kontrolforordningen'). Den indeholder bestemmelser om forelæggelse af fiskerilogbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer samt overtagelseserklæringer med henblik på kvoteovervågning og håndhævelse. Problemer med datapålidelighed og –fuldstændighed blev fremhævet i en rapport fra Revisionsretten i 2007³.

¹ EUT L 403 af 30.12.2006, s. 1.

² Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

³ Særberetning nr. 7/2007 om de kontrol-, inspektions- og sanktionssystemer, der skal sikre, at reglerne om bevarelse af Fællesskabets fiskeressourcer overholdes.

På foranledning heraf vedtog Rådet en ny kontrolforordning den 20. november 2009⁴. Den indeholder nærmere bestemmelser om skibsførernes forelæggelse af elektroniske data og automatisk krydskontrol fra medlemsstaternes side samt skærpede regler om markedsføring af fisk. Mange af de nye bestemmelser vil tage lang tid at føre ud i livet, selv om flere medlemsstater allerede rapporterer, at de har ændret deres systemer i tråd med de nye krav.

2. DÆKNING OG INDHOLD

2.1. Dataindsamling

De store forskelle i medlemsstaternes geografi og i opbygningen af deres fiskerierhverv har stor indflydelse på, hvordan dataene indsamles. Irland og Det Forenede Kongerige, som begge har relativt lange kyster og mange potentielle landingshavne, benytter sig f.eks. af decentraliseret dataindsamling via deres respektive fiskeriinspektorater. Dataene indgives til havnekontorerne og overføres til den centrale database. Dataindsamlingen er derimod mere centraliseret i Danmark. Nogle medlemsstater, bl.a. Det Forenede Kongerige, Tyskland og Spanien, oplyser desuden, at indsamling og klassificering af data i første omgang foretages af de regionale og decentrale myndigheder.

Organer, der er bemyndiget til at markedsføre fisk, skal⁵ indgive en salgsnota til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, på hvis område den første markedsføring foretages. Mange medlemsstater rapporterer udtrykkeligt om den kontrol af første markedsføring, som de har indført. Heriblandt er Danmark og også Det Forenede Kongerige, som siden 2005 har haft et system til registrering af bemyndigede købere og sælgere og til udpegning af tilladte markeder. For ikke-kvoterede arter afgives oplysningerne om priser af grossister, og 50 % af de ikke-kvoterede landinger dækkes på denne måde. Nogle medlemsstater, f.eks. Belgien, tillader i et vist omfang salg af fisk direkte til offentligheden under kontrollerede forhold, og andre rapporterer om anvendelse af en væggtærskel, f.eks. for salg under 50 kg. Hvad Belgien angår, registreres oplysningerne om sådanne salgsforretninger stadig af auktionen i Oostende. I andre tilfælde foretages der et skøn over salget.

Ifølge Rådets forordning (EF) nr. 1966/2006⁶ skal medlemsstaterne føre register over de instanser, der er ansvarlige for første markedsføring af fiskevarer, og over dem, der har en årlig omsætning på over 400 000 EUR (200 000 EUR efter den nye kontrolforordning), og fremsende elektroniske salgsnotaer og overtagelseserklæringer til de nationale myndigheder. Efter denne forordning skal der også etableres en central for elektronisk behandling af salgsnotaer. Elektronisk dataindberetning gør dataindsamlingen hurtigere og rapporteringen mere nøjagtig. Den elektroniske dækning af landinger varierer fra medlemsstat til medlemsstat. I Danmark indberettes de fleste landinger således elektronisk, og for nogle arter er den elektroniske dækning næsten fuldstændig.

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik, om ændring af forordning (EF) nr. 847/96, (EF) nr. 2371/2002, (EF) nr. 811/2004, (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 2115/2005, (EF) nr. 2166/2005, (EF) nr. 388/2006, (EF) nr. 509/2007, (EF) nr. 676/2007, (EF) nr. 1098/2007, (EF) nr. 1300/2008, (EF) nr. 1342/2008 og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2847/93, (EF) nr. 1627/94 og (EF) nr. 1966/2006. EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁵ Artikel 9 i Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93.

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1966/2006 om elektronisk registrering og indberetning af fiskeriplysninger og om teledetektionsmetoder. EUT L 409 af 30.12.2006, s. 1.

2.2. Datakilder

Logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser er de vigtigste administrative kilder til fangst- og landingsdata. Førere af fartøjer med en længde overalt på over 10 meter skal ifølge forordning (EØF) nr. 2847/93 føre logbog over deres operationer (medmindre de er ude af havn i mindre end 24 timer). Ifølge forordning (EØF) nr. 2847/93 skal førerne også forelægge de kompetente myndigheder en landingsopgørelse inden 48 timer efter landing. Logbøgerne er i et standardiseret EU-format, i visse tilfælde tilpasset (f.eks. Finland) de specifikke forhold i det pågældende fiskeri. Logbøger tjener til at registrere data under fangstoperationerne, og der skal kun foretages et skøn over fangstens levende vægt. De er yderst nyttige til fordeling af fangster til fiskeriområder, beregning af fiskeriindsatsen og krydskontrol.

Nøjagtigere oplysninger fås gennem landingsopgørelserne, som udfyldes ved afslutningen af hver enkelt fangstrejse med mængden af de enkelte arter (ofte kun dem, der er underkastet fangstkvoter eller anden europæisk lovgivning) i form af landet vægt. Salgsnotaer fremsendes til de instanser, der er ansvarlige for den første markedsføring af fisken (fartøjets repræsentant eller auktionsmyndighederne). Salgsnotaerne indeholder oplysninger om mængden af hver af de landede arter, den form, de præsenteres i, og værdien af hvert enkelt produkt samt oplysninger om det pågældende fartøj. Også i dette tilfælde kan oplysningerne begrænses til kun at omfatte kvotebelagte arter, men nogle medlemsstater, f.eks. Tyskland, oplyser, at der fremsendes salgsnotaer med fuldstændige oplysninger for alle arter.

De fleste af medlemsstaterne rapporterer, at de anvender alternative eller supplerende datakilder for deres kystflåder, oftest for fartøjer på under 10 m (8 m i Sverige og 12 m i Estland). I Finland skal førere af fartøjer på under 10 m f.eks. føre månedlige journaler over deres aktiviteter, og i Danmark kan de undtages fra pligten til at føre logbøger, forudsat at de har forelagt en underskrevet 'erklæring om fiskeriområde' og fisker i overensstemmelse med denne erklæring. I Det Forenede Kongerige registreres skaldyrsfiskeri i månedlige journaler, der skal udfyldes som betingelse for udstedelse af fangstlicens, og Danmark anvender stikprøvekontrol til at beregne bifangsten fra landets store industrielle fiskeri.

Statistiske optællinger og undersøgelser anvendes i højere grad af lande, der fisker i Middelhavet og Sortehavet, hvor kystfiskeriet tegner sig for en relativt stor del af fiskeriet. Grækenland og Italien benytter næsten udelukkende statistiske datakilder, mens andre Middelhavslande i højere grad anvender administrative kilder. Det franske fiskeri i Middelhavet overvåges via stikprøveundersøgelser, mens der for fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav bruges administrative kilder. I Italien, hvor statistiske undersøgelser er den primære datakilde, tilvejebringes en beskedent mængde oplysninger vedrørende atlantisk tun gennem logbøger. Stedet for fiskeriet er ikke den eneste indikator for, om der bruges administrative data eller undersøgelsesdata. Situationen for de små østater i Middelhavet, Malta og Cypern, ligner i højere grad situationen i lande, hvis flåder driver fiskeri i Atlanterhavet, idet der anvendes administrative datakilder for fartøjer på over 10 m og stikprøvekontrol til indsamling af data om kystflåden på under 10 m.

Nogle medlemsstater, herunder Slovenien, rapporterer, at de stadig er i gang med at organisere deres regler og processer for første salgssted, og at de bruger salgsnotaer og landingsopgørelser til dataindsamling.

2.3. Dataindsamlingsystemer i medlemsstaterne og i EFTA-landene

Belgien – Belgiske fartøjer driver udelukkende fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav (område 27), hovedsagelig i Nordsøen (IVb og IVc) og den østlige del af Kanalen (VIIId). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer). Første salg skal foregå via de tre vigtigste auktioner (Zeebrugge, Oostende og Nieuwpoort), dog ikke for små fartøjer, som kan sælge til offentligheden i Oostende. Salgsnotaer sendes til kontoret for havfiskeri (*Dienst Zeevisserij*) på landingsdagen.

Bulgarien – Bulgarske fartøjer driver fiskeri i Middelhavet og i Sortehavet (område 37), navnlig i underområde 37.4.2. Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer), som indsendes til *National Agency of Fisheries and Aquaculture* (NAFA). NAFA kræver, at salgsnotaer for første salg fremsendes inden 48 timer efter landing. Der er planer om indførelse af elektronisk fremsendelse af salgsnotaer i tråd med EU-lovgivningen.

Danmark – Der anvendes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer), og dataene indsamles centralt af Fiskeridirektoratet. Første salg af fisk fra ikke-kommercielle fiskeres side er forbudt i Danmark, og alle købere ved første salg skal registreres hos Fiskeridirektoratet og fremsende salgsnotaer i elektronisk form eller på papir. Ca. 90 % af salgsnotaerne fremsendes elektronisk.

Tyskland – Tyske fartøjer driver fiskeri i det nordøstlige Atlanterhav, det nordvestlige Atlanterhav og den østlige del af det centrale Atlanterhav samt i det sydøstlige Stillehav (område 27, 21, 34 og 87). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer). De fremsendes til forbundsagenturet for landbrug og fødevarer via producentsammenslutninger og delstatsmyndigheder.

Estland – Estiske fartøjer fisker i det nordvestlige Atlanterhav (område 21) og nordøstlige Atlanterhav (27-Østersøen) og 05 (indre farvande). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser, salgsnotaer og omladnings- og transportdokumenter). Ifølge den estiske lovgivning skal fartøjer med en længde overalt på under 12 m udfylde en logbog for 'kystfiskeri'. Estland kræver papirkopier af dokumentation to gange om måneden for data, der fremsendes elektronisk. De første købere af fisk skal fremsende salgsnotaer elektronisk til myndighederne (landbrugsministeriet – erhvervsfiskeri), og flere private virksomheder har også valgt denne løsning.

Irland – Irske fartøjer fisker i det nordøstlige Atlanterhav (område 27). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser, salgsnotaer og skaldyrfiskeres dokumenter). Data indsamles i havnene af den irske fiskeribeskyttelsesmyndighed (Sea Fisheries Protection Authority). Irland rapporterer om omfattende ændringer i landets indsamlingssystemer, der tjener til at fremme elektronisk dataindsamling i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

Grækenland – Græske fartøjer fisker i det nordøstlige Atlanterhav, den centrale del af det østlige Atlanterhav og i Middelhavet (område 27, 34 og 37) og registrerer oplysninger på grundlag af statistiske undersøgelser. For oversøisk fiskeri anvendes optællinger, og for hav- og kystfiskeri i område 37 anvendes stikprøveundersøgelser. Undersøgelserne udføres af landets statistiske kontor. For 'oversøisk fiskeri' fra græskflagede fartøjer foretages en fuldstændig optælling. For hav- og kystfiskeri ligger svarprocenten på kun 50, og der bruges en stikprøvemethode til beregning af de manglende tal.

Spanien – Spanien har et stort og varieret fiskeri, og en række forskellige organer har ansvaret for dataindsamling og datakvalitet. Dataindsamling udføres i første omgang af de regionale myndigheder og foregår centralt. Syv forskellige administrative datakilder anvendes til kompilering af landingsdata, herunder logbøger, salgsnotaer, omladningsopgørelser, landingsopgørelser og oplysninger fra producentsammenslutninger. Disse kilder integreres i en database for både fangster og landinger. Disse kilder anses for at dække landinger fuldstændigt.

Frankrig – Det primære ansvar for dataindberetning og datakvalitet påhviler kontoret for fiskeri og akvakultur (OFIMER), som hører under ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri (MAAP). Data om det vigtige fiskeri efter tropisk tunfisk indberettes af instituttet for forskning og udvikling til direktoratet for fiskeri og akvakultur (*Direction des Pêches Maritimes et de l'Aquaculture* - DPMA). De franske fartøjer fisker først og fremmest i det nordøstlige Atlanterhav, Middelhavet og Det Indiske Ocean. Fiskeriet i Atlanterhavet dækkes fyldestgørende gennem administrative kilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer). For områder, hvor de administrative data er mindre pålidelige, især Middelhavet, suppleres disse kilder med stikprøveundersøgelser. Frankrig har investeret betydeligt i modernisering og forbedring af dataindsamlingsystemet for fiskeri.

Italien – Italien fisker i Middelhavet, den østlige del af det centrale Atlanterhav og Det Indiske Ocean (område 37, 34 og 51). Der gennemføres stikprøveundersøgelser for område 37 og optællinger for de andre områder. Logbøger anvendes kun til indsamling af data om fangst af atlantisk tun, som ministeriet for landbrug, fødevarer og skovbrug står for. Det statistiske kontor (Istituto nazionale di Statistica - ISTAT) indsamler data for område 34 og 51 og IREPA for område 37. ISTAT er ansvarlig for koordinering af indberetningen til Eurostat. Italien har et stort antal små fartøjer (længde overalt på under 12 m). Ca. 99 % af fartøjerne fisker i kystfarvandene omkring den italienske halvø. Ca. to tredjedele af disse fartøjer er små og anvender passive redskaber⁷. Dataindsamlingen er baseret på multivariate stilprøveundersøgelser, hvor den pågældende population er opdelt efter område, fartøjsstørrelse og anvendte redskaber. Med denne undersøgelsesmetode er tolerancegrænsen for stikprøvefejl på 3,5 %. Fejl i form af manglende svar afdækkes og behandles også gennem udvælgelse af stikprøver. Et lille antal fartøjer (ca. 20), som fisker i område 34 og 51, udfylder et spørgeskema.

Cypern – Administrative data (logbøger) indsamles af fiskeriinspektoret for fartøjer med en længde overalt på 10 meter og derover. Der udføres månedlige undersøgelser for bundtrawlflådens vedkommende og stikprøvekontrol af kystfiskerflåden (fartøjer med en længde overalt på under 10 m). Sidstnævnte fastlægges tilfældigt og dækker 15-20 % af sektoren. Fartøjer, der omfattes af undersøgelsen, skal udfylde daglige fangst/landingsrapporter. Indsamling af fiskeridata og udarbejdelse af rapporter påhviler departementet for fiskeri og havforskning under ministeriet for landbrug, naturressourcer og miljø.

Lettland – Lettiske fartøjer fisker i Atlanterhavet (område 27, 21 og 34). Det primære ansvar for datafremsendelse ligger hos fiskeridepartementet under landbrugsministeriet, men andre organer, bl.a. miljøministeriets kontor for forvaltning af hav og indre farvande og agenturet

⁷ Fiskeriredskaber klassificeres normalt i to hovedkategorier: passive og aktive. Denne klassifikation er baseret på mållartens adfærd i forhold til redskabet. Fangst med passive redskaber er normalt baseret på mållartens bevægelse hen imod redskabet (f.eks. fælder), mens fangst med aktive redskaber generelt er baseret på målrettet jagt på mållarten (f.eks. trawl, skrabere).

for fiskeressourcerne (under landbrugsministeriet) står for dataindsamling. Der benyttes administrative datakilder, såsom logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser. I Letland er der krav om central registrering og årlig godkendelse af opkøbere af fisk. Opkøbere af fisk skal indgive elektroniske salgsnotaer (efterfulgt af papirkopier) senest 48 timer efter salgsforretningens afslutning.

Litauen – Litauen fisker i det nordøstlige og nordvestlige Atlanterhav, den østlige del af det centrale Atlanterhav og den sydlige del af Stillehavet. Fiskeridepartementet under landbrugsministeriet står for dataindsamling og -behandling. De primære datakilder er logbøger og landingsopgørelser. Litauen har ifølge sin rapport et integreret automatisk system til behandling og validering af fangst- og landingsdata.

Malta – Maltas center for fiskeriforskning under ministeriet for ressourcer og rurale anliggender står for dataindsamling, som videresendes til Eurostat af landets statistiske kontor (*Agricultural and Fisheries Statistics Unit*). De maltesiske fartøjer fisker i Middelhavet (område 37, underområde 15). Malta benytter logbøger og salgsnotaer som datakilder for fartøjer med en længde på over 10 m. Der udføres en stratificeret stikprøveundersøgelse ved de seks havne på øerne Gozo og Malta. Med den fastsatte prøvestørrelse kan der foretages et skøn over den samlede fiskeriindsats med et konfidensniveau på 95 %.

Nederlandene – Nederlandske fartøjer driver fiskeri i områder i det nordøstlige og centrale Atlanterhav og i det sydøstlige Stillehav (område 27, 34 og 87). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser, omladnings- og transportdokumenter og salgsnotaer). Dataene indsamles af ministeriet for landbrug, naturbeskyttelse og fødevarer (*Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Voedselkwaliteit*) og videresendes til Eurostat af det centrale statistiske kontor. I Nederlandene reguleres salget af fisk gennem godkendte salgssteder via producentsammenslutninger. Elektroniske salgsnotaer fremsendes senest 48 timer efter salget.

Polen – De vigtigste informationskilder er logbøger og salgsnotaer. Ansvar for dataindsamling og –fremsendelse ligger hos fiskeridepartementet under ministeriet for landbrug og landdistriktsudvikling.

Portugal – Portugals direktorat for fiskeri og akvakultur står for fremsendelse af statistiske data til Eurostat. Portugal har en stor og varieret flåde med forskellige træk alt efter fangstområde. Flåden er især præget af små, åbne træbåde til ikke-industrielt fiskeri. De vigtigste områder er det nordøstlige og nordvestlige Atlanterhav og den centrale del af det østlige Atlanterhav. Der foregår endvidere et betydeligt langlinefiskeri i Atlanterhavet og Det Indiske Ocean, især af sværdfisk (og også blåhaj i Det Indiske Ocean). Som datakilder benyttes især logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer. Fersk eller kølet fisk skal sælges gennem regulerede markeder og dækkes fuldstændigt af de tilhørende salgsnotaer. For fisk, der er forarbejdet til søs, udledes gennemsnitspriserne af landingsopgørelserne.

Rumænien – Rumænien fisker i den eksklusive økonomiske zone i Sortehavet (område 37). Der benyttes administrative datakilder (logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser). Dokumenterne indsamles af regionale inspektører under agenturet for fiskeri og akvakultur (National Agency of Fisheries and Aquaculture - NAFA). NAFA bearbejder disse data med henblik på indberetning til Eurostat.

Slovenien – Ansvar for dataindsamling og –indberetning ligger hos ministeriet for landbrug, fiskeri og fødevarer, fiskeriforskningsinstituttet og det statistiske kontor. Den slovenske flåde

fisker i det nordlige Adriaterhav (område 37). Mængdemæssige oplysninger indhentes fra administrative datakilder (logbøger). Alle fartøjer skal udfylde logbøger, således at dækningen af flådens fangster er fuldstændig, bortset fra landinger af små mængder fisk (mindre end 50 kg), som ikke registreres på indeværende tidspunkt. Der er systemer under udvikling til regulering af første salgssted og til indsamling af oplysninger fra salgsnotaer. Prisoplysninger indsamles gennem en månedlig statistisk undersøgelse af virksomheder, som dækker 50 % af de samlede landinger (mængdemæssigt).

Finland – Det primære ansvar for dataindsamling, -fremsendelse og -kvalitet ligger hos det finske forskningsinstitut for jagt og fiskeri. Registrerne føres i ministeriet for landbrug og skovbrug. Finske fartøjer fisker udelukkende i Østersøen. Datakilderne omfatter en variant af EU-logbogen for fartøjer over 10 m. Heri registreres også oplysninger om omladninger, opkøbere af fisk og udsmid. Fiskeri udøvet af fartøjer under 10 m registreres i et månedligt skema til brug for kystfiskeri (bortset fra laksefiskeri, for hvilket der findes et andet skema). Førstegangssalg af kvoterede arter er reguleret og skal anmeldes senest 48 timer efter landing. Oplysninger om salg af ikke-kvoterede arter suppleres med en undersøgelse af de største fiskegrossister.

Sverige – Ansvaret for dataindsamling og -fremsendelse ligger hos fiskeristyrelsen (Swedish Board of Fisheries). Datakilderne er administrative, bl.a. logbøger, salgsnotaer, landingsopgørelser og, for kystflåden, månedlige (eller endog daglige) journaler. Salgsnotaer indsamles centralt, enten elektronisk eller på papir, og kystfiskere har mulighed for at fremsende kystfiskerijournaler elektronisk via en sikker webgrænseflade.

Det Forenede Kongerige – Fiskeriet foregår især i det nordøstlige Atlanterhav (område 27). Der er en betydelig kystfiskeriflåde, der hovedsagelig fisker efter ikke-kvoterede arter, men som tager en anseelig andel af visse kvoterede bestande. Det Forenede Kongerige har også en lille flåde, der fisker i fjerne farvande og er registreret i UK, men som har sæde og drives i udlandet. Fiskeriinspektorerne i England, Skotland, Wales og Nordirland står for indsamling af data. Disse bearbejdes og fremsendes til Eurostat af *Marine and Fisheries Agency* under *Department for Environment, Food and Rural Affairs* (DEFRA). For flåden på over 10 m indgår administrative data (logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser) i datakilderne. For flåden under 10 m er forelæggelse af logbøger og landingsopgørelser frivillig, men der er pligt til at forelægge salgsnotaer for første salg af fisk. Gennem disse kilder kan der foretages en fuldstændig opgørelse over størstedelen af fiskeriet. Der indhentes yderligere oplysninger om skaldyrfiskeriet fra journaler, der skal udfyldes som betingelse for udstedelse af licens til skaldyrfiskeri.

Island – De islandske fartøjer fisker hovedsagelig i det nordøstlige Atlanterhav, men også, dog i mindre grad, i det nordvestlige og sydlige Atlanterhav. Ligesom for EU-medlemsstaterne er der ikke grundlæggende forskelle i metoderne til behandling af fangst- og landingsstatistikker. Dataene udledes af logbøger. Island har også strenge regler om første salg, og alle landinger skal finde sted i udpegede havne og skal vejes på certificerede vægte. Både opkøbere og forarbejdningsvirksomheder skal indgive rapporter. Ansvaret for dataindsamling ligger hos *Icelandic Directorate of Fisheries* og *Statistics Iceland*, hvad fremsendelse til Eurostat angår. Datakilderne for de to organer er de samme, men der kan opstå afvigelser, hvis fiskeridirektoratet fremsender data direkte fra realtidsdatabasen, som kan ændres løbende.

Norge – De norske fartøjer fisker i det nordøstlige Atlanterhav (område 27), det nordvestlige Atlanterhav (område 21) og Det Nordlige Ishav (område 48). Det norske fiskeridirektorat står for indsamling af fiskeridata. Der benyttes administrative datakilder, bl.a. logbøger,

landingsopgørelser og salgsnotaer. Logbogsdata, der registreres i fiskeridirektoratet, omfatter hovedsagelig optegnelser fra trawlere, herunder fartøjer, der fisker uden for ICES-området. Data fra landinger og salgsnotaer indsamles gennem seks forskellige salgssammenslutninger og sendes regelmæssigt til fiskeridirektoratet ad elektronisk vej. Efter norsk lovgivning skal de norske fiskeres første salg foregå gennem fiskernes salgssammenslutninger. Salgsnotaerne omfatter både data om norske fartøjers landinger i Norge og i udenlandske havne og om udenlandske fartøjers landinger i Norge. Ifølge norsk lovgivning skal hver salgsnota indeholde oplysninger om art, produkttype, fiskeområde, mængde, værdi mm. Yderligere oplysninger, f.eks. om opbevaringstilstand, gives til statistiske formål.

2.4. Datakvalitet

Metoderne til indsamling af oplysninger til brug for håndhævelse og kontrol og til statistiske formål er relativt ensartede i de forskellige medlemsstater. De statistiske oplysningers pålidelighed beror på korrektheden og nøjagtigheden af dokumentationen fra fiskerne og på de nationale myndigheders kvalitetskontrol.

Medlemsstaterne benytter en række forskellige systemer til overvågning af fiskeriet, bl.a. observationer fra fly, inspektionsskibe, satellitovervågning (for fartøjer > 15 meters længde overalt) og inspektion om bord. Disse oplysninger anvendes til at kontrollere den information, der er registreret i logbøger, salgsnotaer og landingsopgørelser. Mange medlemsstater meddeler, at de allerede benytter sig af elektroniske metoder til udførelse af disse krydskontroller.

De forskellige datakilder krydskontrolleres også ved indlæsningen til sikring af, at oplysningerne er indbyrdes konsistente, og at grundlæggende fejl elimineres, herunder formateringsfejl og indlæsning af forkerte arter, områder og priser. Som allerede nævnt sammenholdes de forskellige hoveddatakilder til kontrol af indbyrdes konsistens, hvilket ofte sker elektronisk. Herudover oplyser nogle af medlemsstaterne, bl.a. Det Forenede Kongerige, at de har indgået arbejdsaftaler med andre medlemsstater, hvor deres fartøjer foretager landinger, om udveksling af oplysninger til krydskontrol, særlig til brug for kvoteovervågning.

Dataindsamlingen fra de forskellige kilder er omfattende, og størstedelen af medlemsstaterne indberetter, at den er fuldstændig. Hvis der anvendes administrative datakilder (logbøger, landingsopgørelser og salgsnotaer), er der for det meste tale om en fuldt dækkende undersøgelse, hvorfor der ikke benyttes statistiske stikprøver. I Sverige forudregistreres logbøgerne til fartøjerne, hvilket siges at sikre en meget stor svarprocent. Eventuelle huller i dataene udfyldes med statistiske undersøgelser, som kan omfatte hele eller en del af fiskeriet.

Der er indført strenge regler vedrørende fristerne for indgivelse af salgsnotaer, logbøger og landingsopgørelser, og disse overholdes i de fleste af de tilfælde, hvor landingerne finder sted på den pågældende medlemsstats territorium. I nogle tilfælde, f.eks. hvis dataene fremsendes elektronisk, ajourføres dataene dagligt. Medlemsstaterne beretter ofte om problemer med forsinkelser i modtagelsen af salgsnotaer fra fartøjer, som har landet fisk i en anden medlemsstat eller i tredjelande. Der kan være tale om forsinkelser på op til flere måneder. Dette problem berører ikke direkte de rapporter, der indgives i medfør af forordning (EF) nr. 1921/2006, som gælder landinger i en medlemsstats eget territorium, men det har betydning for kvaliteten af de dermed forbundne obligatoriske fangstrapper, navnlig på kortere sigt, hvor mindre nøjagtige oplysninger fra logbøger må anvendes, indtil der foreligger salgsnotaer. Forsinkelser i fremsendelsen af data kan føre til afvigelser mellem angiveligt identiske

oplysninger, der sendes til Eurostat og til andre afdelinger i Kommissionen (GD MARE) til brug for kvoteovervågning. Medlemsstaterne søger at sidde inde med fuldstændige oplysninger så tæt som muligt på fangstårets afslutning, men databaserne holdes alligevel åbne for rettelser, selv om der generelt kun foretages få opdateringer seks måneder efter referenceåret.

Nederlandene har indberettet et særligt problem med oplysninger i tilfælde, hvor fisk forarbejdes og nedfryses om bord og det første salg registreres, når den pågældende fisk forlader landet i forbindelse med eksport. I dette tilfælde gives der oplysninger om gennemsnitspris, indtil de faktiske oplysninger foreligger. I praksis gælder dette for størstedelen (i mængde) af Nederlandenes fangster, især pelagiske arter (bl.a. makrel, sild og blåhvilling). Andre medlemsstater oplyser om lignende problemer, hvor fisken ikke sælges straks, og hvor der afgives skøn baseret på salg af den samme eller lignende arter.

Medlemsstaterne indberetter også om problemer, der skyldes, at der anvendes indbyrdes afvigende faktorer til omregning af landet fisk til levende vægt i de forskellige medlemsstater. Heller ikke dette berører direkte rapportering under forordning (EF) nr. 1921/2006, hvor det er produktets vægt og ikke den levende vægt, der skal anføres. Det har imidlertid udgjort et særligt problem, når det drejer sig om medlemsstaternes kvoteovervågning og indberetninger i andre sammenhænge. Dette problem vil i vid udstrækning blive løst ved Kommissionens forordning (EF) nr. 409/2009⁸, som fastsætter fælles koefficienter til omregning af landet vægt til levende vægt for mange arter og produkter.

Der er peget på et særligt problem med artsidentifikation. Der er taget forskellige initiativer til at løse dette problem, bl.a. ved at give fiskerne identifikationsskemaer. Dette berører for det meste ikke-kvoterede arter og arter, der landes i små mængder eller uregelmæssigt. Selv når en art er identificeret, kan den blive registreret under en generisk kode, f.eks. hvis den nøjagtige kode endnu ikke findes i systemet. Medlemsstaterne kontrollerer disse data og ændrer dem, når der opstår problemer. Danmark oplyser, at der til tider gennemføres kampagner rettet mod fiskerne angående specifikke rapporteringsproblemer.

3. DATAANVENDELSE (DATAFORMIDLING)

Medlemsstaternes rapporter er gratis til rådighed for alle brugere med internetadgang via Eurostats formidlingsdatabase. Disse statistikker benyttes hovedsagelig af GD MARE til brug for den fælles fiskeripolitik og af Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES), som anvender Eurostat-dataene til udarbejdelse af anbefalinger til GD MARE vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

4. DE VIGTIGSTE RESULTATER: ANALYSE AF RESULTATERNE

Bilaget til denne rapport indeholder et resumé af resultaterne. Der er fra 2007 sket en nedgang i omfanget (mængde og værdi) af landinger i de fleste af medlemsstaterne på hhv. ca. 11 % og 17 % (se tabel 1). Den største nedgang berørte Nederlandene (308 000 t), Tyskland (83 000 t) og Danmark (79 000 t).

⁸ Kommissionens forordning (EF) nr. 409/2009 af 18. maj 2009 om fastsættelse af EF-omregningskoefficienter og præsenteringskoder til omregning af fisks forarbejdede vægt til levende vægt og om ændring af Kommissionens forordning (EØF) nr. 2807/83. EUT L 123 af 19.5.2009, s. 78.

Blandt medlemsstaterne tegnede Spanien, Italien, Det Forenede Kongerige og Frankrig sig værdimæssigt for den største mængde landinger (se diagram 1 og 2 i bilaget). Mængdemæssigt tegnede Danmark sig for flest landinger. Grunden hertil er det danske industrifiskeris store fangster af de mindre værdifulde pelagiske arter.

Både Norge og Island tegnede sig for en større mængde landinger end nogen af medlemsstaterne, og også her omfattede størstedelen af landingerne blot to pelagiske arter (hhv. 43 % og 63 %).

For EU som helhed bestod de største fangstmængder i pelagiske arter (sild, brisling, blåhvilling, tobis osv.) (se tabel 2 i bilaget), med torsk som den eneste demersale art blandt de 10 mest fiskede arter. De pelagiske arter, der fiskes i store mængder, har imidlertid langt lavere værdi end de demersale arter. Nephrops (jomfruhummer) var i 2008 den art, der havde den højeste samlede værdi, og de efterfølgende fire mest værdifulde arter var alle demersale.

For nogle medlemsstater er betydelige mængder af landingerne blevet indberettet under generiske arts-koder. For Irland, Grækenland og Italien drejede det sig om over 5 % af landingerne. For Spanien blev store mængder indberettet under generiske koder, men det drejede sig alligevel om en relativt lille (under 2 %) andel af landets registrerede landinger. Dette kan sandsynligvis tilskrives den store variation i den spanske fiskeriindustri. Italiens og Grækenlands anvendelse af generiske koder kan måske også tilskrives de forskelligartede landinger, men det kan også være et resultat af deres dataindsamlingsmetoder og bero på, at der for en stor del er tale om ikke-industrielt fiskeri.

5. KONKLUSIONER OG ANBEFALINGER

1. Størstedelen af medlemsstaterne har forelagt en detaljeret beskrivelse af deres metoder, herunder deres datakilder og kvalitetskontrol. Langt størstedelen af de data, der fremsendes til Eurostat, indsamles som led i ordninger, der er indført i kontrol- og håndhævelsesøjemed. Hvad dataenes nøjagtighed og kvalitet angår, forlader Eurostat sig først og fremmest på fiskerne og de nationale myndigheder.
2. Medlemsstaterne beretter ikke om nævneværdige metodologiske forskelle, hvad angår de oplysninger, der sendes til Kommissionen (GD MARE og Eurostat). Genbrug af data til statistiske formål begrænser ekstraomkostningerne for fiskeriindustrien. For at minimere byrden for medlemsstaterne i forbindelse med fremsendelse af rapporter til Europa-Kommissionen er der skabt et stadig tættere samarbejde mellem GD MARE og GD ESTAT baseret på fælles udvikling af it-løsninger til brug for dataindsamling og -formidling.
3. Nøjagtig artsidentifikation, navnlig for de mindre arter, er fortsat et problem, og det samme gælder anvendelsen af generiske arts-koder. Eurostat er i færd med at indføre nye automatiske valideringssystemer for data, som vil bidrage til at løse dette problem. Det bør undersøges nøjere, hvorfor nogle medlemsstater indberetter betydelige mængder fisk under generiske koder.
4. De forskellige administrative datakilder kan underkastes krydskontrol til sikring af den indbyrdes sammenhæng. Anvendes disse datakilder på integreret vis, kan de give et omfattende og konsistent billede af fiskeriet. Gennem krydskontrol som led i overvågningsaktiviteterne kan der skabes større tillid til datakvaliteten. Den voksende brug af elektroniske dataindsamlingsmetoder har både forbedret

oplysningernes aktualitet og nøjagtighed. Mange medlemsstater er i færd med at implementere systemer, der er i tråd med de ændrede EU-krav.

5. Nedsættelsen af rapporteringsfrekvensen letter arbejdsbyrden for medlemsstaterne. Dataene er fortsat en værdifuld informationskilde, der kan tjene som grundlag for udarbejdelsen af politik og markedsforvaltning inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik.

BILAG

LANDINGER AF FISKEVARER I EU OG EFTA

Tabel 1

	2005		2006		2007		2008	
	Mængde (tons)*	Værdi (mio. euro)	Mængde (tons)*	Værdi (mio. euro)	Mængde (tons)*	Værdi (mio. euro)	Mængde (tons)*	Værdi (mio. euro)
EU-27	:	:	:	:	5297815	7502	4729114	6831
BE	19601	80	18258	83	19120	80	17349	67
BG	3408	2	4388	2	7858	0	7645	3
CZ	-	-	-	-	-	-	-	-
DK	1090673	442	893953	446	1063873	503	984766	433
DE	140420	122	136688	113	308197	119	225246	127
EE	69406	10	70624	12	76726	17	83143	19
IE	:	:	:	:	244296	364	209667	250
EL	89903	308	96015	336	93640	524	87461	487
ES	703249	1513	777543	1680	836771	1672	891284	1916
FR	294990	775	325910	842	310958	790	285861	706
IT	281987	1413	299266	1518	276743	1365	227160	1107
CY	1329	6	1898	5	2019	4	1868	13
LV	90598	16	81003	17	80998	17	85767	20
LT*	6875	5	5229	5	15293	9	12057	8
LU	-	-	-	-	-	-	-	-
HU	-	-	-	-	-	-	-	-
MT	1332	6	1291	6	1252	7	1298	8
NL	621101	310	781361	336	882233	736	574570	511
AT	-	-	-	-	-	-	-	-
PL	81688	32	79912	37	79054	36	65790	34
PT	105910	127	170881	212	181403	241	185209	257
RO	:	:	615	1	518	1	444	1
SI	1011	0,4	931	6	914	2	687	1
SK	-	-	-	-	-	-	-	-
FI	84098	15	91050	18	92793	18	90686	19
SE	268799	106	270169	117	242223	122	226982	105
UK	485889	537	426051	680	480935	874	464174	740
IS	1680246	940	1310877	942	1370013	989	1257896	751
NO	2077930	1607	2037950	1611	2182349	1677	2216894	1663

* Tallene for Litauen for 2008 er under revision.

Mængdeangivelserne vedrører vægten af fiskevarer.

Diagram 1

Samlet værdi af landinger i 2008 — EU og EFTA

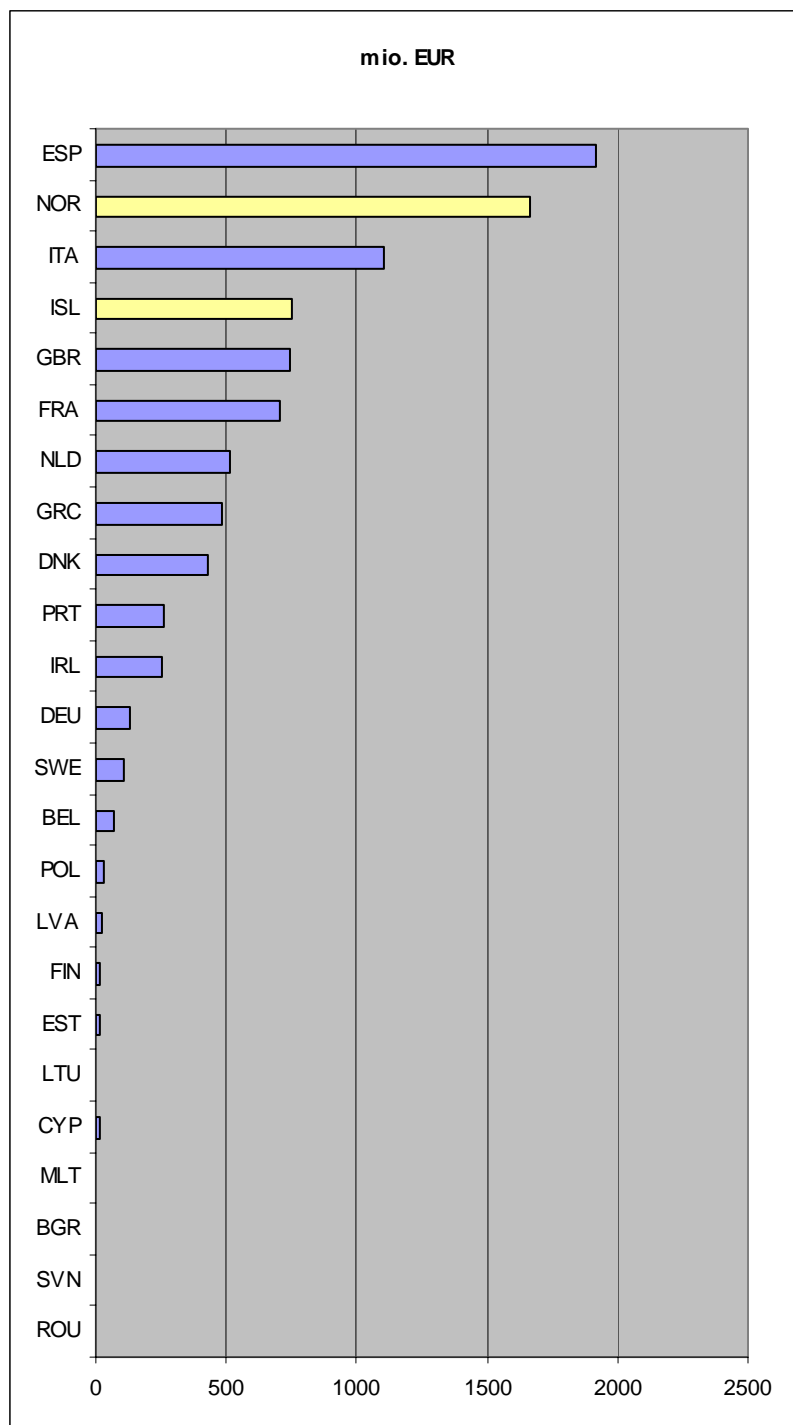
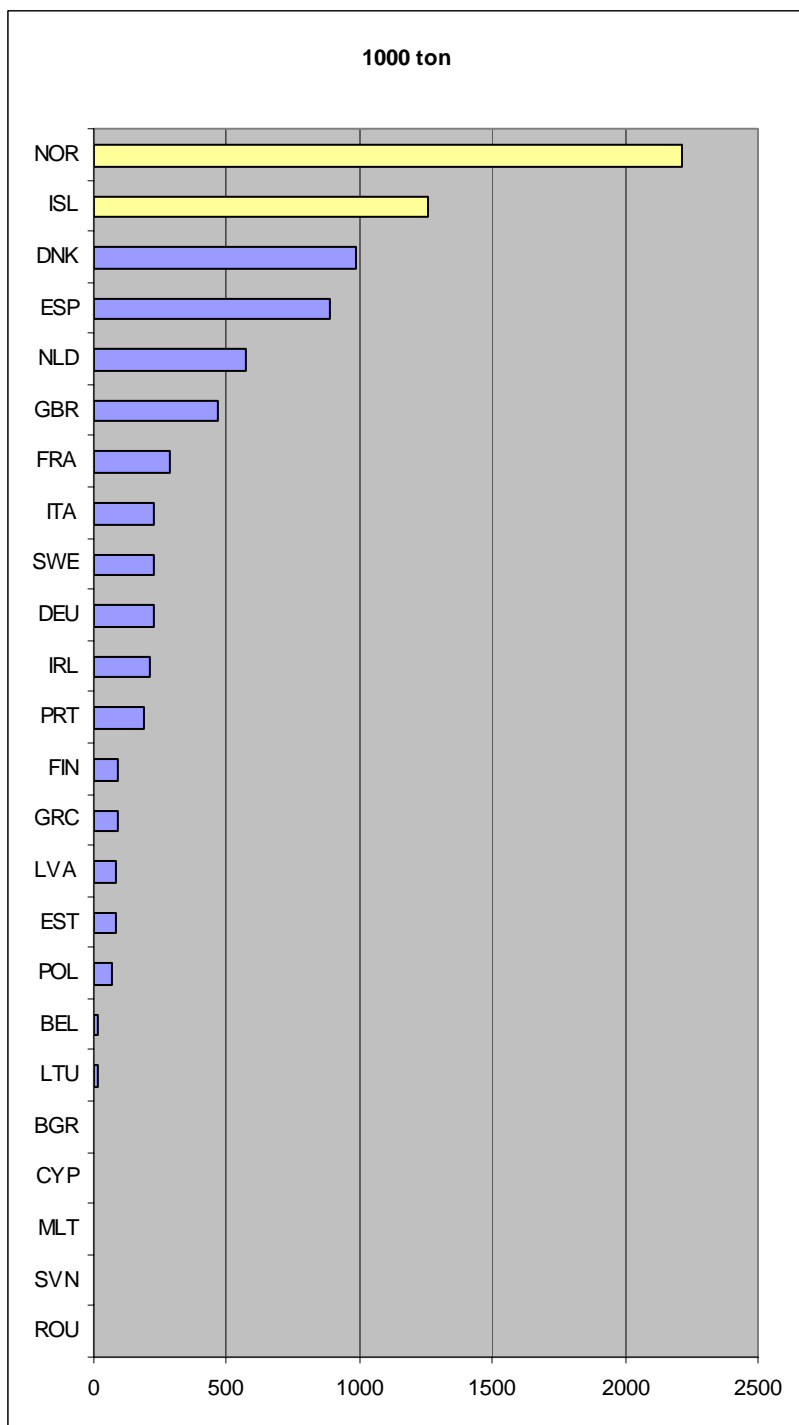

Diagram 2

Samlet mængde af landinger i 2008 — EU og EFTA

Tabel 2**De 10 arter, som tegner sig for den største mængde og højeste værdi (EU) i 2008**

Art	Værdi: Euro (mio.)	Procent	
Jomfruummer	375	5	
Sild	314	5	
Europæisk kulmule	308	5	
Almindelig tunge	288	4	
Torsk	226	3	
Bugstribet bonit	206	3	
	Makrel	181	3
Sardin	163	2	
Sværdfisk	143	2	
Gulfinnet tun	143	2	
Andre	4484	66	
I alt	6831		

Art	Mængde: ('000 tons)	Procent
Sild	769	16
Brisling	536	11
Blåhvilling	328	7
Makrel	295	6
Tobisarter	287	6
Sardin	204	4
Hestemakrel-slægt i.a.n.	203	4
Bugstribet bonit	185	4
Torsk	92	2
Ansjos	73	2
Andre	1756	37
I alt	4729	